

ματα, ὧν ἕκαστον εἶχεν ὕψος δύο πήχεων, ἦσαν ἐκ χαλκοῦ, κατέστησε λίαν πιθανὸν ὁ Milchhöffer ἐν τῇ πραγματείᾳ αὐτοῦ (Die Befreiung des Prometheus, 1882). Εὐμένης Β' (197—159) ὁ διάδοχος τοῦ Ἀττάλου ἠκοδομήσατο ἐν τῷ διονυσιακῷ θεάτρῳ τὴν καλουμένην Εὐμένειον στοάν, ὅπως ἐν καιρῷ βροχῆς τὸ ἐν τῷ θεάτρῳ πλῆθος καταφεύγῃ εἰς αὐτήν· καὶ οἱ τῆς Συρίας βασιλεῖς ἐμνήσθησαν τῆς Ἀκροπόλεως μάλιστα δὲ Ἀντίοχος ὁ ἐπιφανής (175—164). Δεινὴν βλάβην ἔπαθον αἱ Ἀθῆναι ὅτε ὁ Σύλλας (86 π. χ.) ἐπολιόρησε τὴν Ἀκρόπολιν· ὁ ἐν αὐτῇ φαῦλος δημαγωγὸς Ἀριστίων

διὰ τὸν φόβον μὴ ὁ Σύλλας καταλάβῃ τὸ ὑπὸ τοῦ Περικλέους ἰδρυθὲν Ὁδεῖον καὶ ποιήσῃται χρῆσιν τῶν δοκῶν αὐτοῦ πρὸς ἐκπολιόρησιν τῆς Ἀκροπόλεως ἐνέπρησεν αὐτό. Τὸ Ὁδεῖον ἀποτεφρωθὲν ἐντελῶς ἀνηγέρθη πάλιν ὑπὸ τοῦ Καππαδόκου βασιλεῖος Ἀριοβαρζάνου Β'. τοῦ φιλοπάτορος († 52 π. χ.) διὰ τῶν ἀρχιτεκτόνων Γαίου, Μάρκου Σταλλίου καὶ Μελανίππου· ὁ Σύλλας ἐκπολιόρησας τὴν Ἀκρόπολιν ἠρέσθη λαβὼν ὡς σκῦλα πεντήκοντα λίτρας χρυσοῦ καὶ ἑξακοσίας ἀργύρου.

(ἔπεται συνέχεια.)

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΥ.

„Πρόχθες ἐν ὥρᾳ σχολῆς ἀναδιψῶν πρὸς τέρψιν μου τὸν Β'. Τύμον τῆς ἐριτίμου „Κλειῶς“, ἐνέτυχον ἐν τῷ 36^ο αὐτῆς Τεύχει τῇ ὑπὸ Δρ. Ν. Βρ. διατριβῇ: „Πρόοδοι τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης“ ἐπιγραφομένη, ἐν ᾗ πρὸς ἄλλοις περιέργοις γίνεται λόγος καὶ περὶ ὀρυκτολογικῶν εὐρημάτων ἐν τῷ πυθμένι τῆς νοτίου θαλάσσης, ὧδε πως ἐκτιθεμένων: „Πάντες ἐξεπλάγησαν ἰδόντες, ὅτι εἰς ἀπόστασιν 700 θαλασσίων μιλίων ἀπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν θητῶν μετὰ τῶν ἄλλων θαλασσίων τεράτων ἀνειλικύσθησαν καὶ λίθοι, ἄλλοι μὲν λεῖοι, ἄλλοι δ' ἔχοντες τόσον παραδόξους ῥαβδώσεις, ὥστε νὰ καταντᾷ ἀπίστευτον, ὅτι αἱ ῥαβδώσεις αὗται ἦσαν προῖον τῆς ἐπενεργείας τῶν θαλασσίων ῥευμάτων. Ἦναγκάσθησαν λοιπὸν νὰ παραδεχθῶσι τὴν λογικωτέραν καὶ φυσικωτέραν ὑπόθεσιν, ὅτι εἰς παλαιωτάτους χρόνους ὅρη πάγων μετέφερον ἐνταῦθα τοὺς λίθους τούτους, ὅτι ἀπέσπασαν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν κρυσταλλωδῶν κορυφῶν τῶν ὀρέων τῆς Εὐρώπης, ἀφ' ὧν καὶ αὐτοὶ οἱ πάγοι ἀπεσπάρθησαν, ὅταν δὲ τὰ κρυσταλλώδη ταῦτα ὅρη ἐτάκησαν ἐνταῦθα, ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ Ὠκεανῷ, οἱ λίθοι ἐβυθίσθησαν εἰς τὸν πυθμένα. Μετὰ πάροδον χιλιᾶδων ἐτῶν ὁ ἄνθρωπος ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς ἀβύσσου καὶ ἐπὶ τῆς ἀγράφου καὶ νεκρᾶς ἐπιφανείας τῶν ἀναγινώσκει μετὰ θαυμασμοῦ ἐν μικρὸν τεμάχιον τῆς ἱστορίας τῆς ὑψηλίου καὶ τοῦ βίου αὐτῆς κατὰ τὴν προαιώνιον ἐποχὴν τῶν πάγων.“

Ταῦτα διεξελθὼν ἐνεθυμήθη ἀμέσως ἔτι καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον μῆνα ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενος „Ἀνατολικὸς Ἀστὴρ“ μετέδωκε παρομοίας τινὰς εἰδήσεις, ἐκ τῆς ἐν Σάμῳ ὁμωνύμως ἐκδιδομένης ἐφημερίδος ταύτας μετενεγκών. Εὐθὺς ἀνεζήτησα τὸ φύλλον καὶ ἰδοὺ τί ἀνέγνων καὶ ἐν αὐτῷ: „Ὁ τὴν νῆσον ἡμῶν χάριν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἐπισκεψάμενος βοτανικὸς καὶ παλαιοντολόγος κ. Φορσάηδ Μάζωρ ἀνεκάλυψεν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου Μιτυληνῶν σωρείας ἀπολελιθωμένων ὀστέων ἱππαρίων, ἀερωρίων, ἱπποποτάμων, ἐλεφάντων καὶ ἄλλων τοιούτων ζώων, ὧν τινὰ μὲν δὲν ὑπάρχουσι πλέον, ἕτερα δὲ δὲν δύνανται νὰ ζήσωσιν ἐν νήσοις, καὶ ὧν ἡ εὐρεσις ἀποδεικνύει ὅτι ἄλλοτε ἡ Σάμος καὶ αἱ περικύκλω νῆσοι (διότι ὅστ' ἀπολελιθωμένα ἐλέφαντος εὔρε καὶ ἐν Κῷ) ἀπετέλουν μέρος τῆς ἀσιατικῆς ἡπείρου. Ἀλλὰ καὶ φυτὰ εὔρεν οὗτος ἐνταῦθα ἄγνωστα μέχρι τοῦδε εἰς τὴν βοτανικὴν.“ Ἀνεμνήσθη πρὸς τούτοις ὅτι καὶ πρό τινων ἐτῶν ἐφημερίδες τινὲς ἀνέφερον ὅτι πλούσιός τις Λόρδος ἐξ Ἀγγλίας κατέχωσεν ἐν τισι κορυφαῖς ὑψηλοτάτων τινῶν ὀρέων τῆς ὑψηλίου μερικὰ κιβώτια ἐκ λευκοσιδήρου πλήρη διαφόρων ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων καὶ ἄλλων παντοδαπῶν προϊόντων ἀνθρωπίνης τέχνης

καὶ ἐπινοίας, ἵνα οἱ μετὰ τὸν μέλλοντα παγκόσμιον, ὡς ἔλεγε, κατακλυσμὸν περισυνθιγόμενοι ἀπόγονοι τοῦ ἀνθρωπίνου γένους εὖρωσι ταῦτα καὶ γνῶσιν ὅτι καὶ παρὰ τοῖς προγόνους αὐτῶν ὑπῆρχον γράμματα, τέχναι καὶ ἐπιστήμαι καὶ μὴ ὦσιν ὡς ἡμεῖς οἱ περὶ τῶν προκατακλυσμιῶν ἡμῶν προγόνων οὐδὲν θετικὸν γινώσκοντες, ἢ ἀμυδράς τινὰς καὶ ταύτας συγκεχυμένας εἰδήσεις κεκτημένοι. Τέλος ἀνεπέλησα ὅτι καὶ πέρυσιν ἐλλόγιμός τις κύριος Παῦλος Μπάλη καλούμενος ἀνέγνωσεν ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου ἐν τῇ Λέσχῃ τῆς γείτονός μοι οὐγγρικῆς πόλεως Ujvidek (Νεόφυτον) ἰδίαν τινὰ διατριβήν, τοιαῦτα ὡς ἐγγίστα πραγματευομένην, ἐξ ὧν ἔμως λαβὼν τὸν δόσιμον ὁ ἐν λόγῳ κύριος ἐπειράθη καὶ νὰ καταδείξῃ τοὺς λόγους καὶ τὰς αἰτίας τῆς ὑπάρξεως τοσούτων εὐρημάτων εἰς χώρας φυσικῶς αὐτοῖς μὴ ἀνηκούσας. Ταύτην λοιπὸν τὴν συντομον μελέτην τοῦ ἐν λόγῳ Οὐγγρου λογίου μεταφράσας ἐκ τοῦ σερβικοῦ ἀποστέλλω ὑμῖν πρὸς δημοσίευσιν, εἶγε καὶ παρ' ὑμῶν ἐγκριθῇ, χάριν τῶν φίλων τῆς φίλης „Κλειῶς“· ἔχει δὲ αὕτη οὕτω:

„Οὐ πρὸ πολλοῦ εὐρέθησαν δύο τεμάχια κοραλλίου (heliasaestraea) καὶ ἐν ὄστρακον θαλασσίου κτενίου (pecten lactissimus) ἐν τινι Καραβιδοχειμάρῳ καλουμένῳ μεταξὺ τῶν λόφων τῆς Φρούσκα-Γκόρας (ὅρος τοῦτο ἐν τῇ τῆς οὐγγρικῆς Κροατίας ἐπαρχίᾳ „Σίρμιον“ ἢ „Σρεμ“ καλουμένη καὶ μετὰξὺ Δουναβέως καὶ Σαβού τῶν ποταμῶν καταντικρὺ τῆς Σερβίας καὶ τῆς Βοσνίας κειμένη. Σ. Μ.) Τὰ κοράλλια ταῦτα, ἅτινα μόνον ἐν θαλάσῃ τροπικοῦ κλίματος δύνανται νὰ ὑπάρξωσιν, ἀποδεικνύουσιν ὅτι καὶ ἐν Σιρμῷ ὑπῆρξε ποτε μεγάλη θάλασσα τροπικοῦ κλίματος καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ ἐκείνῃ καὶ μία νῆσος.“

„Λαμβανομένης ὅμως ὑπ' ὅφει τῆς σημερινῆς κλιματικῆς καταστάσεως τῶν μερῶν τούτων ἐγείρεται τὸ ἐξῆς ζήτημα: πῶς ἦν, δηλαδή, δυνατόν, ἂν ὑπῆρξεν ἐκεῖ ποτε θάλασσα, νὰ ὑπῆρχεν ἐπίσης καὶ κλίμα τροπικόν. Ὅτι δὲ τῶντι ὑπῆρξε ποτε αὐτόθι θάλασσα, τοῦτο εἶναι πλέον ἢ ἀποδεδειγμένον· πλὴν πῶς ἡ θάλασσα ἐκείνη ἐκείθεν ἐξηφανίσθη, περὶ τούτου εἶχον σχηματισθῇ διάφοροι γνώμαι· ἀλλ' ἐπὶ τέλους καὶ τοῦτο ἐξιχνιάσθη ὑπὸ τῶν νεωτέρων Ἀστρονόμων, συνάμα δ' ἐγνώσθη ὑπ' αὐτῶν καὶ τοῦτο: ὅτι ἦν τότε καὶ κλίμα τροπικόν παρ' ἡμῖν ἐνταῦθα πρὸς δὲ καὶ πῶς τοῦτο ἀκολούθως μετεβλήθη.“

„Ὁ Ἀστρονόμος Ἀδχεμαρ ἀπέδειξε μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας ὅτι μετὰ πάροδον 10,465 ἐτῶν τὸ ἡμισυ τῆς γῆνις σφαίρας ἢ στερεὰ ἐξαίφνης καταπλημμυρεῖται ὑπὸ τῶν θαλασσῶν, ἐνῶ τὸ ἕτερον ἡμισυ τὸ ὑπὸ τὰ ὕδατα τέως τυγχάνον ἀναθρόσκει καὶ νέον παρῥουσιάζει κόσμον τοῖς ἐκ

τοῦ καταποντισμοῦ τυχόν διασωθεῖσι βροτοῖς. Τὴν αἰτίαν δὲ τῆς τοιαύτης κατὰ 10,465 ἔτη καταστροφῆς εὐρίσκει ὁ Ἀδχεμαρ ἐν τοῖς ἐξῆς: ἡ περὶ τὸν Ἥλιον, λέγει, περιφορὰ τῆς Γῆς γίνεται, ὡς ἔστι γνωστόν, οὐχὶ ἐν εὐθυκελεύθῳ τροχιᾷ, ἐπὶ ἐνὸς σημείου τοῦ μεγάλου ἄξονος τῆς ὁποίας, Ἐστίας (Brennpunkt) καλουμένου καὶ ἀπέχοντος κατὰ τι διάστημα ἀπὸ τοῦ κέντρου αὐτοῦ ἴσταται, ὁ Ἥλιος· ἐντεῦθεν λοιπὸν συμβαίνει, ἵνα ἡ Γῆ ἐν τῇ ἐαυτῆς περιφορᾷ ἀφίσταται οὐχὶ κατ' ἴσας, ἀλλὰ κατὰ διαφόρους ἀποστάσεις ἀπὸ τοῦ Ἥλιου, ἐξ οὗ προκύπτει τὸ ἐξῆς: τὸ νὰ μὴ γίνηται, δηλαδὴ, ἡ περιφορὰ τῆς Γῆς μετ' ἴσης πάντοτε ταχύτητος· ἀλλὰ καθ' ὅσον αὕτη ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοῦ Ἥλιου κατὰ τοσοῦτον νὰ βραδυνορῇ, καθ' ὅσον δὲ πλησιάζει αὐτῷ κατὰ τοσοῦτον ἀναλόγως καὶ νὰ ταχυπορῇ. Ἐπίσης δὲ καὶ ὁ Ἥλιος περιστρέφόμενος καὶ οὗτος περὶ τὸν ἐαυτοῦ ἄξονα συμπαρασύρει τὴν Γῆν εἰς τὸ ἀχανές μεθ' ὅλης τῆς ἐλκτικῆς αὐτοῦ δυνάμεως ὑπὸ ἐνὸς εἰς ἕτερον οὐρανὸν μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος, ἐκτὸς δὲ τούτων ἡ Γῆ ἐν τῇ περὶ τὸν ἄξονά της περιστροφῇ ταλαντεύεται τῇδε ἀκχεῖσε, ἐξ οὗ φωρᾶται παρεκκλίνουσα νῦν μὲν περισσότερον νῦν δ' ὀλιγώτερον τῆς ἐαυτῆς τροχιᾶς, ἵνα προσφέρῃ, οὕτως εἰπεῖν, τὴν ὑπόκλισιν τῆς ἐκάστῃ μεγαλειτέρῳ οὐρανίῳ σώματι, ᾧ ἤθελε καθ' ὁδὸν συναντηθῇ. Ἡ δὲ παραλλήλως αὕτη τῆς Γῆς πορεία, καθ' ἣν αὕτη ἔρπουσα κινεῖται, πρὸς δὲ καὶ ἡ τῶν Πλανητῶν ἔλξις, ἣν ὡς ἔρρεθῃ, ὑφίσταται, παράγουσι τὸ ἐξῆς ἀποτελέσματα: τὸ Ἐαρ δηλαδὴ ἐκάστου ἐνιαυτοῦ νὰ ὄρχηται 16. λεπτὰ ἐνωρίτερον τοῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ ἐπειδὴ τὸ τοιοῦτον κατ' ἔτος ἐπαναλαμβάνεται, ἄρα ἐν δικστήματι 10,465 ἐνιαυτῶν αἱ ὥραι τοῦ ἔτους μεταβάλλονται οὕτως, ὥστε τὸ φθινόπωρον νὰ καταλαμβάνῃ τὴν θέσιν τοῦ Ἐαρος, τοῦτο δὲ πάλιν τὴν τοῦ φθινοπώρου συνεπεῖα δὲ τούτου μετατίθενται καὶ οἱ Πόλοι.“

„Ἡ δὲ θέσις τῆς Γῆς ἀπέναντι τοῦ Ἥλιου παράγει προσέτι καὶ τὸ ἐξῆς: τὸ νὰ κλίνωσι δηλαδὴ τὰ ὕδατα πάντοτε πρὸς τὸν πλησιέστερον τῷ Ἥλιῳ νότιον Πόλον εἰς τρόπον ὥστε ὅταν ὁ βόρειος Πόλος φθάσῃ πλησίον τοῦ Ἥλιου ἔπεται αὐτῷ καὶ ἡ ροὴ τῶν ὑδάτων, ἅτινα κατ' ἀρχὰς μὲν βραδύτατα καὶ σχεδὸν ἀνεπαίσθητως κυλίνονται, ὥστε καὶ νὰ μὴ διακρίνονται ποσῶς· ὅταν ὁμοῦ φθάσωσιν εἰς τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος τότε κυλίνονται μετὰ ταχύτητος 45. βαθμῶν καὶ ἀπαξ ἀπολέσαντα τὴν ἰσορροπίαν των εἰσορμῶσι μετὰ καταπληκτικῆς ἀκαθέκτου ὁρμῆς ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἕτερον μέρος τοῦ ἡμετέρου Πλανήτου, ἵνα κατακλύσωσι καὶ καλύψωσι τὴν ἐπὶ 10,465 ὁλόκληρα ἔτη διαμείναν ξηρὰν καὶ ἀναδείξωσιν εὐφόρους χέρσους ἐκεῖνα

τῆς Γῆς τὰ τμήματα, ἅτινα ὁ ζωϊκὸς κόσμος τρεφόμενος δι' αὐτῶν ἐν ἴσῳ τῷ ἀνωτέρῳ χρονικῷ διαστήματι ἐξεμύζησε καὶ κατεδαπάνησεν.“

„Ἐνῷ δὲ ταῦτα οὕτω συμβαίνουσιν ἀλλάσσει θέσιν καὶ ἡ Γῆ πρὸς τὸν Ἥλιον, σὺν τῇ ἀλλαγῇ δὲ ταύτῃ μεταβάλλεται βαθμὴδὸν καὶ τὸ κλίμα καὶ οὕτω σὺν χρόνῳ μακρῷ καὶ τὸ ἡμέτερον ἐνταῦθα συγκερασμένον κλίμα τρέπεται εἰς τροπικόν. Ἦδη ὁ ἡμέτερος Πλανήτης ἐστράφη ἀπὸ τοῦ βορείου πολικοῦ Ἀστέρος, ὥστε τὸ ἡμισυ αὐτοῦ ἄρχεται νὰ εἰσχωρῇ βαθμὴδὸν εἰς θερμότερον κλίμα, εἰς δὲ τὸ ἕτερον ἡμισυ νὰ αὐξάνωσιν οἱ πάγοι. Οἱ δὲ Ἀστρονόμοι ὑπελόγησαν ὅτι εἰς τὸ μέρος ἡμῶν ἤδη τὸ θέρος εἶναι ἐπὶ ἡμέρας διαρκέστερον, ἐνῷ εἰς τὸ ἄλλο μέρος συντομώτερον. Ὅθεν κατὰ ταῦτα: ὅπου ἄλλοτε ὑπῆρχε θάλασσα μετὰ τροπικοῦ κλίματος ὑπάρξει καὶ πάλιν.“

„Ὁ Ἀδχεμαρ ὑπολόγησε μαθηματικῶς τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐγένετο παρ' ἡμῖν ἐνταῦθα ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος μεταβολή. Οὗτοι δὲ οἱ ἀριθμοὶ ἀπέδειξαν ὅτι πρὸ 5770 ἐτῶν ἐπῆλθεν ἡ καταστροφή ἐκεῖνη, καθ' ἣν τὸ βόρειον ἡμισυ τῆς Γῆς ἐκ τῶν ὑδάτων ἀνέθορε, τὸ δὲ νότιον ἡμισυ κατεκαλύφθη ὑπ' αὐτῶν· ταύτης δὲ τῆς μεταβολῆς ὁ χρόνος ἀντιστοιχεῖ πληρέστατα πρὸς ἐκεῖνον, καθ' ὃν, ὡς βεβαιούσι πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς Γῆς καὶ γλῶσσαι, συνέβη ἐκεῖνος ὁ μέγας κατακλυσμός. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς δὲ τούτους ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος μεγάλη μεταβολὴ ἐπαναληφθήσεται τῷ 6481 σωτηρίῳ ἔτει, ἥτοι μετὰ 4595 ἔτη ἀπὸ τῆς σήμερον.“

„Ὅτι δὲ ἡ ἡμετέρα Γῆ ὡς Πλανήτης ὑπέστη καὶ ὑποστήσεται τὰς εἰρημένας μεταβολάς, τοῦτο, ἐκτὸς ἄλλων ἀναριθμητῶν δεδομένων καὶ μαθηματικῶν παρατηρήσεων, ἀποδεικνύει καὶ τὸ κοράλλιον τῆς Φρούσκα-Γκόρας, ὁ καὶ ἔδωκεν ἡμῖν ἀφορμὴν εἰς τὴν μελέτην ταύτην.“

„Αἱ κύρια δὲ πηγαί, ἐξ ὧν ἠρύσθημεν ὅσα περιεργα πρὸ μικροῦ ἐλαλήσαμεν, εἰσὶν αἱ ἐξῆς: 1) Γεολογία τοῦ Διδάκτορος Σαμπώ, 2) Σημεῖα τῆς γῆινου ζωῆς τοῦ Ρεκλούς, 3) Νέον Οὐγγρικὸν Μουσεῖον 1851 τοῦ Καρόλου Nendtvicha καὶ 4) Kosmische Physik τοῦ Ἰωάννου Μυλέρου.“

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ὑπὸ τοῦ ἐλλογίμου τούτου ἀνδρὸς λεχθέντα· ἂν ὁμοῦς ταῦτα δὲν εἶναι „ῥάβδος ἐν γωνίᾳ“ ἢ „προφητεῖα Σαοῦλ“, ἡμεῖς μὲν οὐδένα — χάρις τῷ Θεῷ — παγκοσμίου κατακλυσμοῦ κίνδυνον διατρέχοντες ὡς ἀπέχοντες ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἀνωτέρῳ πραγματεῖᾳ ὀριζομένης ἐποχῆς ὅλας γενεὰς γενεῶν· οἷους ὁμοῦς τιμάλφεις θησαυροὺς μερόπων γενῶν παλαιψάτων ἐγκρύπτουσιν αἱ θάλασσαι!

Ἐγγραφον ἐν Βοσνίᾳ, τῇ 17. Δεκεμβρίου 1887.

† Σ. Δ.

Σ Α Π Φ Ω.

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΣ.)

(συνέχεια.)

„Σ' εὐχαριστῶ, φίλε μου, διὰ τοὺς λόγους τούτους — ἀπήντησεν ἡ Ἀνδρομέδα — οἵτινες πληροῦσι τὴν καρδίαν μου ἡδονικωτάτης φρικιάσεως. Ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι ἔχω νὰ Σε παρακαλέσω — καὶ ἐπλησίασε τὰς θερμὰς παρειάς της εἰς τὸ πρόσωπόν του — νὰ μὴν συναναστραφῇς πλέον μετὰ τὴν Σαπφὴ καὶ μὲ τὰ κοράσια της. Γνωρίζεις, ὅτι δὲν τὴν ἀγαπῶ διόλου, οὔτε αὐτὴν οὔτε τὰς μαθητριάς της. Νὰ τὴν ἀποφεύγῃς· λοιπὸν πρὸς χάριν μου.“

„Ἐνόμιζον — εἶπεν ὁ Ἀλκαῖος μειδιῶν — ὅτι ἡ συμβουλὴ Σου αὕτη ἦτον ὅλως περιττή, διότι ἀφότου ἐρράγισα τὴν καρδίαν ἐνὸς κορασίου της, δὲν θέλει πλέον οὔτε αὕτη νὰ μὲ ἔξούρη, ἂν καὶ τὴν ἐλάτρευον ἄλλοτε, πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ὡς γνωρίζεις.“

„Δὲν μ' ἐνδιαφέρει τὸ παρελθόν Σου διόλου. Ἀρκεῖ, ὅτι μ' ὑπόσχεται τώρα, ὅτι δὲν θὰ τὴν συναναστραφῇς πλέον.“

„Βέβαια, βέβαια.“